

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Prof. dr Andrzej ZOLL

00-090 Warszawa
Al. Solidarności 77

Tel. centr. 551 77 00
Fax 827 64 53

Warszawa, dnia 28 maja 2003 r.

36085

RPO-429383-II/03/DK

Pan
Karol Napierski
Prokurator Krajowy

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z odpowiedzią z dnia 27.02.2003 r. (sygn. PR III Ko 393/03) na moje wystąpienie z dnia 6.02.2003 r. (sygn. RPO-429383-II/03/MP) zawierające prośbę o informację dotyczącą praktyki procesowej związanej z żądaniem przez prokuratorów od osób pokrzywdzonych wyników badań stopnia ciężkości obrażeń ciała (tzw. obdukcji) dla celów dowodowych stwierdzam, że pismo Pana Prokuratora nie rozwiewa wątpliwości związanych z problemem, który został przeze mnie przedstawiony.

Nieprawidłowości, na które wskazywał Rzecznik Praw Obywatelskich w wystąpieniu do Prokuratora Krajowego z dnia 28 października 1998 r. zostały zasygnalizowane przez przedstawicieli organizacji pozarządowych na zorganizowanej przeze mnie konferencji „Przemoc w rodzinie - publiczna tajemnica czy publiczny problem?”. Z ich wypowiedzi wynika, że obecnie organizacje społeczne organizują pomoc dla ofiar przestępstw polegającą na umożliwieniu dostępu do lekarzy, którzy nieodpłatnie wystawiają poszkodowanym zaświadczenia o stopniu ciężkości obrażeń ciała.

W istocie osoby pokrzywdzone powinny podjąć starania o udokumentowanie obniesionych obrażeń bezpośrednio po zdarzeniu, jednak nie można podzielić poglądu, że nieodzowne dla podjęcia postępowania jest wymaganie od ofiary przestępstwa zaświadczenia od prywatnego lekarza.

Organ procesowy nie może uzależniać stwierdzenia spełnienia przesłanki ustawowej z art. 303 K. p. k. od faktu dostarczenia przez ofiarę tego typu zaświadczenia

lekarskiego. Osoby objęte ubezpieczeniem zdrowotnym teoretycznie mogą w ramach zwykłej wizyty lekarskiej poprosić o kserokopię ze swojej karty. Zapis dostrzeżonych przez lekarza obrażeń może być brany przez organ procesowy pod uwagę jako dowód w sprawie. Zapisem tym nie będą jednak dysponować ofiary przestępstw, które nie są objęte ubezpieczeniem zdrowotnym i nie mają środków na opłacenie wizyty lekarskiej. Taka praktyka nie może być zatem uznana za właściwą.

Dla pełnej oceny sytuacji w omawianym przedmiocie niezbędna jest bez wątpienia szczegółowa i szersza wiedza o skali omawianego zjawiska, także od strony praktyki Prokuratury Krajowej.

W związku z powyższym uprzejmie proszę Pana Ministra o ponowne przeanalizowanie poruszonego problemu i poinformowanie mnie o zajętych stanowisku.

Z wyrazami szacunku

/-/